

במדינה

באר-שבע

גלים ללא כיסוי

צ'קים של יושבראש

הנהלת פניף חרות

בבאר-שבע חוזרים

פעם אחר פעם.

עמית מאור הוא איש מוכר בבאר-שבע. הוא יושבראש הנהלת פניף חרות בעיר. הוא חבר הנהלת לישיבת המיסחר והתעשייה בבירת-הנגב, הוא איש-עסקים ובי-על מופעל ספורט הנגב, שלו סניף פים בדרום ובחל-אביב. לכן כא-שר פנה מאור לקבלן עבודות-שלד מעזה והציע לו עבודה, לא האמין פאים האשם אל-ממלוק ש-הוא יאלץ להמתין שנים לכסף.

חמישה צ'קים. ב-24 בדצמבר 1980 חתם מאור, בשם חברת גלי הנגב חוזה עם אל-ממלוק. מאור בנה בריכת שחיה בשיכון ד' בבאר-שבע, ואל-ממלוק היה אמור לבנות במקום מלתחות ושרותים. נקבע, שהעבודה תתחיל בתוך שבוע מחתימת החוזה. הר קבלן הערבי קיבל צ'ק על סך 33 אלף שקל, שלא כובד. מאור נדרש לשלם את הצ'ק שחור, אך הוא לא עמד בתשלום.

הקבלן פנה לעורך-הדין וידובי-

רקדו צמדדים על רחבת הריקודים. ענת, שישיבה ליד השולחן, הת-רגזה יותר ויותר, ולבסוף לא יכלה להתאפק והתנפלה על שושנה. השתיים התכתשו וקיללו האחת את השנייה, ענת משכה בשערר תיה של שושנה ושרטה את פניה. היא חששה כי הצעירה האדמונית עומדת לגזול ממנה את הגבר שלה.

גברים התערבו והפרידו בין ה-שתיים. וכל אחד מהזוגות חזר הביתה בנפרד. למחרת בבוקר דפק מדר על דלתה של שושנה. הוא הזמין אותה לשוחח. השניים יצאו מדירתה של ה-רייטה והלכו לדרכס. הם חזרו לדירה רק אחרי כשעתיים.

מדר טוען, כי בזמן הזה רק שוחחו על המשך היחסים בין שושנה וענת, וכיצד יוכלו להמ-שיך להתגורר באותו בית, בעוד ששושנה התלוננה כי מדר הכניס אותה לחדרו, נעל את הדלת ואנס אותה בכוח.

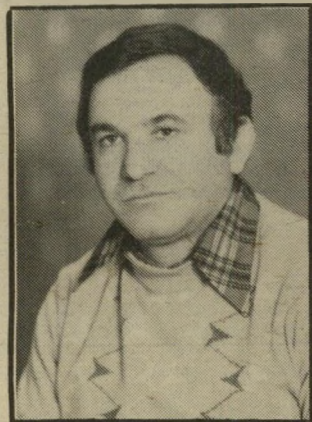
הגרייטה העידה כי כאשר חזרו שושנה ומדר לדירתה נראו כר-גיל. היא הזמינה אותם לארוחת-צהריים והם אף הלכו יחדיו לק-נות לחם. שושנה לא נראתה לה

מניגורים מירוז ואורן זיכוי לפני שמיעת הסניגור

צו-קריאה לפרקליט

כדי לייצג קורבן אונס

עסקן מאור

עיסוק עם ערבים

סקי, ונפתח תיק הוצאה-לפועל. מאור הגיש התנגדות, החל דיון מישפטי. כאשר היו שני הצדדים בשלב הסיכומים, הם הגיעו לפשר-רה. ההסכם נחתם ב-20 ביולי 1982, כאשר את מאור ייצג עורך-דינו, אדם טל. בהסכם נאמר, ש-מאור ישלם לאל-ממלוק שלושה צ'קים בסך 15 אלף שקל כל אחד.

באחד מסעיפי ההסכם נאמר, שאם מאור לא יעמוד בתשלום-מים במועדים ובדייקנות, הקבלן יהיה רשאי להפעיל את תיק ה-הוצאה-לפועל, שנפתח ב-1981.

מאור חתם על ההסכם בשמו ובשם חברת גלי הנגב, וההסכם קיבל תוקף של פסק-דין. אל-ממלוק קיבל שלושה צ'קים המשכילים על סניף הנגב הבין-אומי הראשון בבאר-שבע. הצ'ק הראשון כובד, אך לעומת זאת השניים האחרים לא כובדו. סכום החוב כיום, כולל הצמדה ורי-בית, 200 אלף שקל.

בינתיים מכר מאור את הבריי-כה לקבלן באר-שבע, שאול רתי-מים, כדי להיחלץ מהמשבר הכספי שהוא נכנס אליו בעטייה של ה-בריכה.

למרות שהסכם-המכירה כלול לים גם חובותיו של מאור - כולל החוב לאל-ממלוק - יתכן שבקרוב מאוד ייתבע מאור לדון באופן אישי על-ידי ממלוק על הפרת הסכם הסדרת התשלומים.

עצובה או נרגשת כלל. מדר עלה גם הוא על דוכן-העדים וסיפר, כי לא היה כל מגע-מיני בינו ובין שושנה. הם יצאו מהבית לשיחה בעניין יחסן של שתי הנשים, וחזרו אחרי ש-חה שלווה. הוא אף לא העלה בדעתו כי היא התלוננה במיש-טרה והאשימה אותו באונס.

כישאלות הסניגור, הסביר מדר כי הוא חושד ששושנה העלילה עליו את האונס. מכיוון שקינאה באושר ששרר בינו ובין חברתו ענת. מאז המיקרה נישאו מדר וענת, והאשה הצעירה ירבה באולם בית-המישפט כשהיא קוראת פרקי-תהילים ומתפללת לשלום בעלה. כאשר סיים מדר את עדותו, סיכם התובע שרטט את הדין והשופטים בנימין כהן, יעקב קד-מי וויקטוריה אוסטרובסקי-כהן אף לא ביקשו מהסניגור לסכם. הם זיכו את מדר לאלתר. את הנימור-קים הבטיחו לתת בעתיד.

ביגאומי, המתגוררת בבני-ברק, ושושנה עברה ללון אצלה. באותו בית-דירות גרו באותו זמן משה מדר וחברתו ענת. ביום שבו עברה לשם שושנה הוזמנה עם הגרייטה לדירתם של מדר וענת, ובילתה שם את הערב. בשעת-הצות קמה שושנה והצי-הירה כי עליה ללכת. מאחר שיש לה פגישה עם אחיה של עפרה חוה.

היא יצאה מהבית וחזרה רק למחרת, בשעה 5 אחרי-צהריים. כמוצאי יום השבת יצאו כל דיירי-הבית לבלות. הגרייטה יצ-אה עם חבר, וגם מדר וענת עמדו ללכת למועדון-לילה. הם ריי-חמו על שושנה, וכדי שלא תי-שאר לבדה הציעו לה לבוא איתם לבלות. הם הזמינו עוד צעיר שהתגורר באותו בניין. דויד, ושני הוזגות יצאו למועדון קראון בי-יפו.

כטוב ליכם ביין ובריקודים, אזי מין מדר את שושנה. השניים

אותו האשימה באונס. לצידה בי-אולם ישב עורך-הדין מרון, והוא נשאר לידה גם כאשר בית-המיש-פט סגר את הדלתים. בהפסקה שחה עורך-הדין קפה עם המתלוננת במינון בית-ה-מישפט ושלה אותה, בצירוף ברכתו, להמשיך לשרת בצה"ל. הוא עצמו לא נותר לשמוע את המשך המישפט, ולכן יתכן שאינו יודע כלל כי בית-המישפט לא האמין לשושנה, ויכה את מדר בלי שביקש מסניגורו, אברהם אר-רן, לסכם את הדין.

התכתשות במועדון תיגרתו של הסיפור בחדש יוני שעבר. שושנה, שגורשה מביתה על-ידי אביה, היתה חסרת-קורת-נג. היא נעה ונדה בין בתי-הם של ידידים. בחודש יוני הכיר לה אחד מחבריה את הגרייטה

עורך-הדין משה מרון הוא סניגור מלידה. מזה שנים הוא מגן על אנסים שנחפסו, על רוצי-חיים שנקלעו לצרה ועל סוחרי-סמים שמערו ומכרו סחורה לשר-סרים סמויים. צרהקריאה למילואים שקיבל מרון בימים אלה הפליא אותו. צה"ל, באמצעות קציני-הסעד ה-מישפטי, עורך-הדין צבי תמרי, הזמין אותו לתת עזרה מישפטיה. לעזרה לא נזקק עבריין בצרות. אלא חיללת, שהיתה קורבן לאונס. בצו המודפס שהגיע לסניגור היה כתוב, כי עליו לתת סעד מישפטי לשושנה. בצו פורט כי המדובר בתיק פשע חמור, המת-נהל בבית-המישפט המחוזי בתל-אביב.

השבוע באה שושנה שהיא חיי-לת בשירות-חובה, להעיד בבית-המישפט נגד משה מדר (24), ש-ש * שם בדוי. השם האמיתי נא-טר לפירסום.

אל: מ/מ
 ר.א.מ.
 דרגה
 מ.א.מ.
 קצין הסעד הכספי
 247475
 247475
 1940-1941
 אה"צ (פרט לימי שליטי וכו')

צו-הקריאה למירוז
 סעד מישפטי בתיק פשע חמור

